

VERLOREN EN HERBOREN CHARTRES

de spraak der kleuren. Men kan in de ramen de Heiligen, de Maagd Maria, de Koningen, de wevers en broeders uit andere gilden niet scheiden van hun kleur. Aäron, uit de vijfdeelige reeks onder de roos van het Noordertransept, staat daar met zijn bruine Oostersche gezicht, zijn woedend blauwzwarte baard en zijn lichte flikkerende oogen, met den rooden punthoed en een praal van Oostersche kleeren. Niet minder angstwekkend is de duistere Melchisedek. Zij staan hier in de rooden en blauwen, met de dreigende grootschheid van een ontzaglijk on-

weer. Het beeld is hier zijn omtrek niet alleen. Zonder de kleur is het een te ontwarren braambosch. Met de kleur is het een volmaakt contrapunt van beeld en kleur. Wie het leest kan het een zonder het ander niet ontcijferen. Voor de oefening en ervaring van het

oog is zelden zoo iets wonderlijks te bedenken als het zien van deze ramen. Het is onvergelykbaar met het zien van schilderijen. Ook deze wisselen met het licht en veranderen mee met den dag. Maar het schilderij is als een neerslag van het licht, het absorbeert en krijgt een binnen-leven van kleuren en tinten. Het wordt een gesloten kleinoord, een afgezonderde wereld, als water in een

*Boven: silhouet beelden Zuidergevel -
beneden: engelbewaarder met zonne-
wijzer en musicerende ezel*